

Pierwsza sobota

„Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19).

Ośmioletni Mateo koniecznie chciał opowiedzieć rodzicom o swoim wielkim planie. Jak tylko wrócił ze szkoły do domu, poszedł poszukać taty.

— Tato, tato, chcę coś zrobić dla Jezusa — powiedział podekscytowany. — Chcę utworzyć małą grupę złożoną z moich przyjaciół i sąsiadów!

— Świetny pomysł, Mateo! — odpowiedział radośnie tata. — Nauczę cię, jak to zrobić.

— Dobrze, tato. Pokaż mi też, jak udzielać lekcji biblijnych. Mogę ich także uczyć piosenek i opowiadać dzieciom historie biblijne — powiedział Mateo entuzjastycznie.

Mateo odwiedził każdego sąsiada, aby zaprosić ich do swojej małej grupy. Zaprosił do niej również swoich kolegów z klasy.

Na pierwsze spotkanie przyszło zaledwie ośmioro dzieci i dorosłych. Mateo uczył ich piosenek o Jezusie i opowiedział im kilka historii biblijnych. Uczestnicy słuchali z wielkim zainteresowaniem. Mateo zadbał też o to, żeby podczas spotkania mogli korzystać z Biblii. Wkrótce mała grupa Mateo powiększyła się do 15 osób. Mateo pierwszy raz miał okazję nauczać ich z Biblii, opierając się na tekście z Ewangelii Jana 3,16. On po prostu uwielbiał tę historię opowiadającą o Bogu kochającym świat tak bardzo, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, został zbawiony.

© Halfpoint/Bank zdjęć Photogenica

Mały Boży misjonarz

— Tato, myślę, że chcę zostać pastorem, gdy dorosnę — powiedział Mateo z przekonaniem. — Chcę być misjonarzem i wszędzie opowiadać ludziom, że Jezus ich kocha. I chcę być z Nim w niebie!

— Cudownie, synku! Zaczynaj od bycia misjonarzem tu, w twojej okolicy — powiedział tata, z sze-

rokim uśmiechem targając włosy syna. — Wiem, że Jezus jest z tego powodu bardzo szczęśliwy.

Zadanie

Zrób kilka zaproszeń, ozdób je, a następnie napisz wiadomość, aby zaprosić dwóch przyjaciół lub kolegów na szkołę sobotnią. 🏠

Przygotuj coś do pisania i kartkę, aby zapisywać na niej swoje odpowiedzi po każdej czytance.

Niedziela

Promyczek dla Jezusa

© PhotoDio/Bank zdjęć Photogenica

Mamo, historie Alberta Schweitzera i Davida Livingstone'a są fascynujące! — wykrzyknęła Gabriela.

— Tak, ci ludzie poświęcili wiele, aby w Afryce pomagać chorym i nieszczęśliwym — odpowiedziała matka. — Sami ryzykowali zachorowaniem i śmiercią.

— Myślę, że chcę być misjonarzem, kiedy dorosnę. Czy muszę być najpierw ochrzczona? — zapytała Gabriela poważnie.

— Nie musisz być ochrzczona, żeby rozpocząć służbę dla Jezu-

„Jezus powiedział: Idź do domu swego, do swoich i oznajmij im, jak wielkie rzeczy Pan ci uczynił i jak się nad tobą zmiłował” (Mk 5,19).

sa. W rzeczywistości, każdy z nas, kto kocha Jezusa, jest Jego misjonarzem! — odpowiedział ojciec Gabrieli.

— Pamiętasz człowieka opętanego przez demona w krainie Gerazeńczyków? — zapytała matka.

— Gdy Jezus go uzdrowił, mężczyzna chciał iść za Jezusem. Ale co powiedział Jezus? — zapytała ponownie.

— Kazał mu iść do domu i powiedzieć rodzinie o swoim cudownym uzdrowieniu — odpowiedziała Gabriela.

— Zgadza się. Jezus chce, żebyśmy się dzielili dobrą nowiną z naszymi rodzinami, przyjaciółmi i sąsiadami. Mamy ich wszędzie wokół nas i oni widzą zmiany, jakie w nas zachodzą! — zawołała mama.

— Możesz zacząć już teraz, Gabrielo. Rozejrzyj się wokół siebie i zobacz, jak można służyć i dzielić się Bożą miłością z innymi — zaproponował ojciec.

— Dobrze, myślę, że wiem, komu mogę pomóc — powiedziała Gabriela.

— Wspaniale, córeczko! — zawołała mama. — Pamiętasz piosenkę *Jezus chce, abym była dla Niego promyczką*? Bycie misjonarzem jest jak bycie promyczką dla Jezusa.

— Pewnego dnia mogę być misjonarzem nawet bardzo daleko, ale teraz wszyscy możemy być misjonarzami tutaj! — powiedziała z powagą Gabriela..

Zadanie

Znajdź w Biblii trzy osoby, które były wielkimi misjonarzami. Jak dzielili się oni dobrą nowiną z wiewnia z innymi? 🍁

Poniedziałek

Niezapomniane lato

„Ponieważ będziesz mu świadkiem tego, coś widział i słyszał, wobec wszystkich ludzi” (Dz 22,15).

Zbliżały się letnie wakacje. Wszyscy w klasie Krzysztofa mówili o ekscytujących przygodach, jakie wkrótce przeżyją wspólnie z rodzinami. Jednak tego lata wakacje Krzysztofa miały być inne. Jego serce odpowiedziało mu, aby pójść inną drogą, przeżyć inną przygodę! Nieco wcześniej Krzysztof i jego przyjaciel Adam wysłuchali prezentacji przedstawionej przez jednego z misjonarzy powracających z Ameryki Środkowej. Chłopcy poczuli się powołani do przyłączenia się do wycieczki misyjnej organizowanej przez szkołę kościelną, w której się uczyli.

— Mamo, tato, mogę tego lata dołączyć do wycieczki misyjnej do Gwatemali? — zapytał podekscytowany Krzysztof. — Chcę coś zrobić, aby pomóc innym.

— Świetny pomysł, możesz — bez wahania odpowiedział tato Krzysztofa. — Musisz tylko ze-

brać pieniądze na połowę biletu, a my ci dołożymy drugie tyle. Pasuje ci to? — zapytał tata.

Pasowało. Nadszedł 20 czerwca. Krzysztof, Adam oraz dziesięcioro innych osób pożegnało swoje rodziny i poleciało do Gwatemali. Po prawie siedmiu godzinach lotu wreszcie przybyli. Grupa natychmiast przesiadła się do minibusu, aby udać się w kolejną trzygodzinną podróż do celu. Co za ulga!

Krzysztof i Adam zostali poproszeni o służenie pieśniami podczas codziennych porannych nabożeństw dla okolicznych dzieci. Byli szczęśliwi, mogąc dzielić się w ten sposób Jezusem z innymi dziećmi, które nigdy o Nim nie słyszały. Po południu dołączali do grupy dorosłych, którzy budowali w dżungli kaplicę. To była ciężka praca.

— Bycie misjonarzem wcale nie jest takie proste — powiedział Krzysztof do Adama.

— Masz rację! Mam nadzieję, że uda nam się przetrwać następne trzynaście dni — odpowiedział z pewną obawą Adam.

Czwartego dnia Krzysztof naprawdę był zadowolony ze swojej pracy. Uwielbiał nauczać dzieci. Ale najbardziej cieszył się, gdy po dziesięciu dniach ciężkiej pracy ukończyli budowę kaplicy i wypełniła się ona ludźmi. Nastąpiła wielka uroczystość, aby podziękować Bogu i poświęcić budynek.

Wkrótce podróż misyjna dobiegła końca, a zmęczeni uczniowie powrócili do domu. Krzysztof czuł radość i zadowolenie jak nigdy dotąd. Zaangażowanie się w misję odmieniło go. Natychmiast przystąpił do pracy nad projektem pozyskiwania funduszy na zakup przyborów szkolnych dla ubogich dzieci w Gwatemali. Nie mógł powstrzymać się przed dzieleniem się radością ze służenia w misji z innymi osobami w szkole i kościele!

— Otrzymaliśmy tak wiele błogosławieństw od Boga, że musimy dzielić się nimi z biednymi ludźmi — powiedział Krzysztof.

Pamiętasz apostoła Pawła, który brał udział w wielu podróżach misyjnych? On po prostu kochał dzielić się błogosławieństwami.

Zadanie

1. Zastanów się i odpowiedz, czego można dowiedzieć się o tajemnicy przemiany starego człowieka w nowego na podstawie tekstów z Ewangelii Jana 15,4-8 i 4,1-42?

2. Zaplanuj ze swoimi rodzicami lub przyjaciółmi jeden konkretny projekt misyjny dotyczący pomocy tym, którzy są w potrzebie w twojej społeczności. 🏹

© DesignPicsInc/Bank zdjęć Photogenica

Wtorek

Bezinteresowna służba!

„Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło” (Łk 19,10).

Byla wielka ulewa, kiedy pastor Hanaj wsiadał do samochodu, aby odwiedzić nowo ochrzczone parę, która miała problemy ze swoim dwumiesięcznym dzieckiem. Niektóre z dróg zostały całkowicie zalane, ale pastor w końcu dotarł do ich domu.

— Przyjechałem natychmiast po wezwaniu — powiedział pastor Hanaj, jak tylko wszedł do mieszkania. — Jak się czuje dziecko? — zapytał, głaszcząc małą twarzyczkę dziecka. — Jest całe gorące — zaraz sam sobie odpowiedział. — Zażwiemy je od razu na pogotowie — zaproponował rodzicom.

Dziecko zostało zniesione do samochodu pastora. Wsiadli też do niego rodzice dziecka.

Pastor modlił się żarliwie, błagając Boga, aby uratował dziecko. Spędził z rodzicami w szpitalu całą noc. Na szczęście do rana stan dziecka się ustabilizował, a gorączka ustąpiła. Co za noc! Przed wyjazdem pastor zostawił też parze trochę pieniędzy, żeby im pomóc.

Po powrocie do siebie i krótkim odpoczynku pastor Hanaj był gotowy do prowadzenia terapii z dwoma młodzieńcami, którzy chcieli rzucić palenie. Ich rodzice byli członkami Kościoła i poprosili pastora, aby pomógł ich synom poradzić sobie z tym problemem. Chłopcy Edek i Janek nie byli zbyt lubiani.

Pastor znał ich od urodzenia. Obserwował, jak dorastają i uczą

się w szkole. Widział, jak obaj porzucili szkołę w ostatniej klasie. Rozumiał ich zmagania i pokusy, na jakie napotykali. Postanowił im pomóc. Zastanawiał się również nad tym, czy ich rodzice nie byli zbyt zajęci, kiedy chłopcy, dorastając, najbardziej ich potrzebowali. Czy pastor mógł pomóc tym chłopcom?

— Widzę, że robicie postępy — powiedział na przywitaniu podczas kolejnego spotkania z chłopcami. — Jestem z was dumny. Po-
dążajcie dalej tą drogą każdego dnia, robiąc małe kroczki — pastor zachęcał chłopców.

Walka z paleniem nie była jeszcze zakończona. Pastor dalej z nimi pracował, wspierał ich i modlił się z nimi. Niektórzy członkowie zboru czuli nawet, że pastor traci na tych dwóch chłopakach zbyt wiele czasu. Nie pozwalali swoim dzieciom kolegować się z Edkiem i Jankiem. Ale pastor wierzył, że Jezus Chrystus może zmienić każdego, kto tylko Mu na to pozwoli. Uważał, że wyznawcy powinni pokochać tych chłopców, zrozumieć ich i zaakceptować.

Gdy pastor położył się już do snu, był wdzięczny Bogu za to, co Bóg uczynił dla Edka i Janka. Cieszył się z nowego pomysłu, jaki mu przyszedł do głowy w odniesieniu do chłopców. Postanowił zabrać ich następnego dnia w odwiedzinach do chorych. Zaangażowanie ich w służbę na rzecz osób z jeszcze większymi problemami niż ich własne, mogłoby stać się dla nich doświadczeniem zmieniającym ich życie.

Zadanie

1. Przeczytaj i opisz, jak Jezus traktuje każdą osobę opisaną w Ewangelii Łukasza 7,1-10; 19,1-10 oraz Ewangelii Jana 8,1-11.

2. Wymień dwie rzeczy, które możesz zrobić dla kogoś biedniejszego od ciebie.

3. Napisz wiersz — tak jak umiesz — o służbie dla swojej społeczności. 🏹

Środa

Dziecięce niebo

„Okazujcie gościnność jedni drugim bez szemrania” (1 P 4,9).

Spójrz tam, na te biedne dzieci — powiedziała Daria ze smutkiem. — One szukają żywności na wysypisku śmieci.

— Musimy im pomóc — zasugerował jej mąż Marek. — Mam pomysł.

Wkrótce para rozpoczęła karmienie tych dzieci ulicy domowymi posiłkami. Początkowo przyszło około dziesięciorga dzieci i zjadły wszystko, co miały na talerzach. Ich żołądki po raz pierwszy były pełne. Tej nocy wreszcie mogły pójść spać najedzone. Wkrótce coraz więcej dzieci przychodziło w poniedziałki, środy i piątki i usta-

wiały się w kolejce na zewnątrz garażu, w którym wydawano posiłki.

Wkrótce kilkoro przyjaciół Darii i Marka dołączyło do tej służby. Zaczęli budować schronienie w pobliżu na terenie oddanym na ten cel przez członka zboru. Mieli zamiar karmić te bezdomne dzieci, wychowywać je i uczyć ich praktycznych umiejętności.

— Nazwijmy nasze centrum „Dziecięce niebo” — powiedziała Daria. — Kocham te uśmiechnięte twarze! Daję mi tyle radości!

— Dario, jesteś prawdziwą uczennicą Jezusa — powiedział jej mąż z błyskiem podziwu w oczach. — Masz takie współczucie dla tych dzieci. To niesamowite, co dla nich robisz.

— Ja tylko naślądam Boga i robię to, co Bóg chce, abym robiła — odpowiedziała mężowi Daria. — Pamiętasz 58. rozdział Księgi Izajasza? — zapytała. — Prawdziwym poświęceniem jest troska o osoby potrzebujące i biedne — przypomniała mężowi. — Kocham te historie biblijne o Jezusie pomagającym biednym. Są dla mnie inspiracją.

Wraz ze swoim zespołem wolontariuszy Daria i Marek nadal karmił bezdomne dzieci, dzieląc się miłością Jezusa. Jednocześnie uczył ich umiejętności, które pomogą im zarobić na życie. „Dziecięce niebo” stało się małym rajem na ziemi dla setek dzieci.

Zadanie

1. *Przeczytaj 8. i 9. rozdział Ewangelii Mateusza i określ, na czym polega misja miłości ukazana w tych rozdziałach. Wskaż pięć osób, które Jezus uzdrowił i którym służył.*

2. *Jakim ludziom Jezus pomagał? Czym się różnił od faryzeusza, saduceusza i innych przywódców religijnych swoich czasów?* 🍴

Czwartek

Świadek Olka

„Lecz Chrystusa Pana poświęćcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).

Olek rozsiadł się wygodnie w fotelu i zapiął pasy. Był gotowy na spokojną podróż na Borneo w Indonezji — ekscytującą wycieczkę misyjną. Cieszył się na nią przez ostatni miesiąc, aż w końcu się doczekał! Rozejrzał się i zobaczył kilkoro przyjaciół siedzących z tyłu.

Kiedy Olek zamykał oczy, pan siedzący obok niego pochylił się.

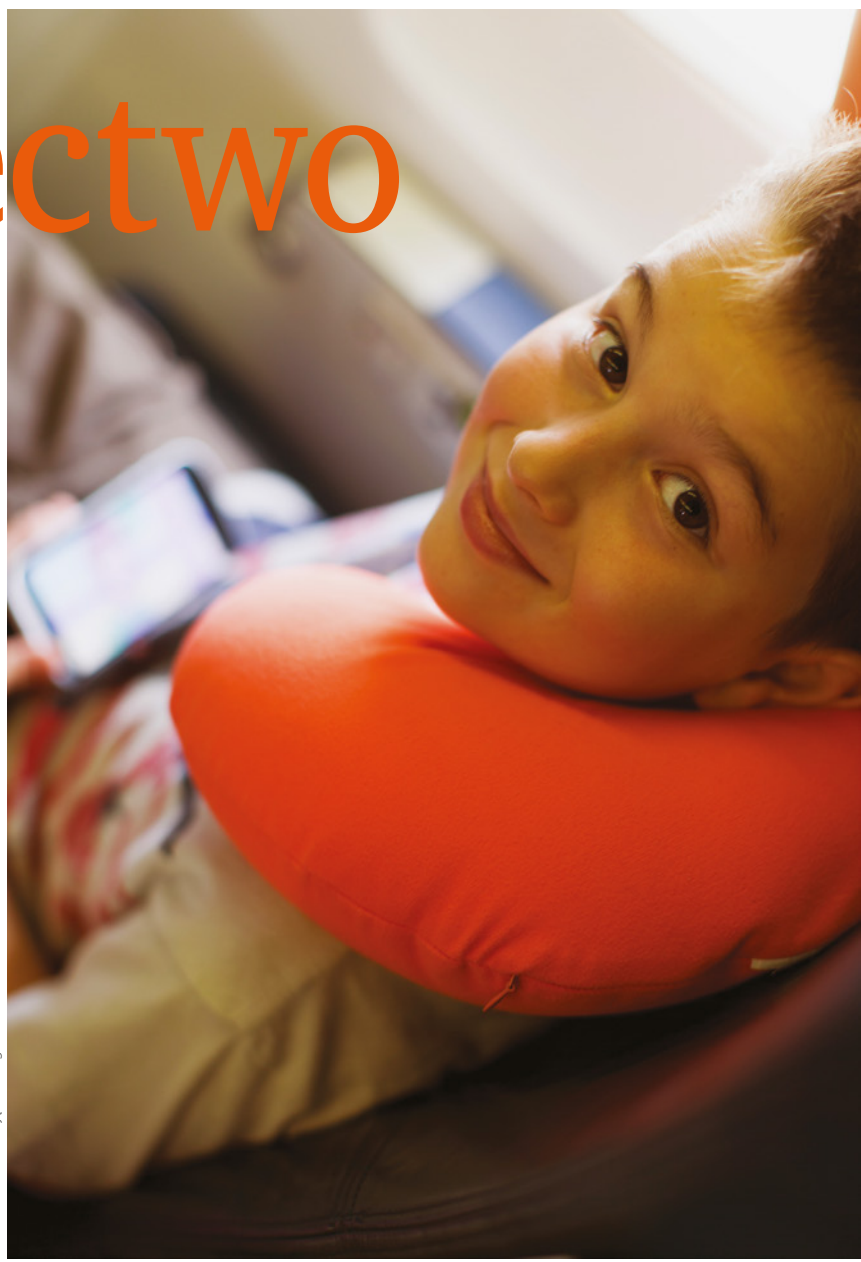
— Dokąd to udajesz się młody człowieku? Wyglądasz na podekscytowanego — powiedział mężczyzna.

— Jadę na misję, aby kopać studnie i budować toalety, by w ten sposób pomóc mieszkańcom wsi Kalimantan — odpowiedział Olek, uśmiechnąwszy się szeroko.

— Dlaczego to robisz? — zapytał mężczyzna. — Czy nie bałbyś się lepiej, jadąc na normalne wakacje?

— Biblia uczy nas, aby pomagać i służyć innym, i ja chcę to robić — odpowiedział Olek z przekonaniem.

— Ejże, widzę, że jesteś mocno do tego przekonany! — odpowiedział mężczyzna, podniósłszy

© Ocoskun/Bank zdjęć Photogenica

kciuk na znak uznania. — Opowiedz mi o tym więcej. Jestem zaskoczony tak silną wiarą u młodych ludzi takich jak ty.

Przez 30 minut Olek mówił o tym, jak poznał Jezusa Chrystusa.

— Proszę sobie wyobrazić, że jako buddysta uczęszczałem do szkoły do adwentystów dnia siódmego. Tam nawróciłem się i stałem się chrześcijaninem.

Dalej mówił o trudnościach, z jakimi boryka się w relacjach ze swoją rodziną, odkąd zdecydował się pójść za Jezusem.

— Żeby nie mówić za długo, mam tu książeczkę, którą mogę panu podarować — powiedział Olek. — Z niej dowie się pan więcej.

— Dziękuję, młody człowieku, postaram się ją przeczytać. Jestem pod wrażeniem twoich silnych przekonań — powiedział mężczyzna, uśmiechając się. — Dobrze ci życzę. Niech Bóg będzie z tobą.

Zadanie

Przeczytaj Księgę Dziejów Apostolskich 9,20-22. Co zrobił apostoł Paweł i kto dał mu taką siłę?

Piątek

Dary duchowe Olgi

„I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami” (Ef 4,11).

Olga właśnie pokochała Jezusa i została ochrzczona podczas ostatniej ewangelizacji. Na jej pierwszy szabat w kościele Lara, żona pastora, stanęła przy drzwiach, aby ją powitać.

— Olgo, czy mogłabyś pomagać jako doradca grupy zuchów w naszym harcerstwie Pathfinder? — Lara zapytała z błyskiem w oku Olgę.

— Hm, nie jestem pewna, czy potrafię. Nie sądzę, że mam talent w tym kierunku — odpowiedziała Olga z wahaniem.

— Och, nie lekceważ swoich możliwości. Widzę, że Bóg ci dał co najmniej dwa dary! — wykrzyknęła Lara.

— W sumie tak, uwielbiam rozmawiać z innymi i opowiadać im o Jezusie — oświadczyła Olga z przekonaniem.

— To jest to, czego nam potrzebna! Czy wiesz, że Bóg dał każdemu z nas różne dary duchowe i talenty, aby Mu służyć? Przeczytaj 12. rozdział Listu do Rzymian i Pierwszego Listu do Koryntian. Odkryjesz, że i ty możesz być wielką nauczycielką — uśmiechnęła się Lara. — Każdy naśladowca Jezusa jest misjonarzem — kontynuowała.

— Tak więc wykorzystuj swoje dary, aby uczyć, pomagać i dzielić się miłością Jezusa z innymi wokół ciebie. Nie trzeba jechać do Afryki, aby być misjonarzem!

Wkrótce Olga dołączyła do Pathfindersów jako doradca zuchów. Wkrótce też wraz z innymi poprowadziła wakacyjną szkołę biblijną. Co to była za radość dzielić się Jezusem z innymi dziećmi, które Go jeszcze nie знаły. Jak to było ekscytujące pracować w harcerstwie!

Zadania

1. Przeczytaj o Samarytance w Ewangelii Jana 4,4-30. W jaki sposób została misjonarką w dniu, kiedy poznała Jezusa?

2. Spróbuj porozmawiać z kimś z sąsiadów, przyjaciół lub znajomych o Jezusie. 🏹

Druga sobota

Moja ostatnia strona!

„On otrze wszelką łzę z ich oczu.

I śmierci już nie będzie, ani smutku, ani krzyku ani mozołu już nie będzie, albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” (Ap 21,4).

Wszyscy byli podekscytowani! Kaja liczyła dni! To była ich wielka impreza — spotkanie z dziadkiem w ogromnym domu dla starszych ludzi. Wszyscy ci, którzy mieli bliskich w tym domu, raz w roku mogli się razem spotkać, bawić się i cieszyć. Dzieci nie mogły się doczekać! Mogły też spotkać swoich kuzynów. Zawsze było dużo jedzenia. Można też było zajrzeć do każdego tajemniczego pokoju.

Gdy samochód zbliżył się do domu, w którym mieszkał dziadek, Kaja była tak podekscytowana, że nie mogła czekać ani minuty dłużej!

— Jak długo jeszcze, tato? Jedziesz dzisiaj bardzo wolno — niecierpliwiła się.

— Lepiej jechać bezpiecznie — tato przestrzegł dziewczynkę.

— Nie mogę się doczekać, aby zobaczyć, co nowego wydarzyło się u dziadka w tym roku! — wykrzyknęła Kaja. — A co z nagrodą, którą mam dostać?!

— Dostaniesz, jeśli zrobisz wszystko z listy dziadka — odpowiedział tato.

Tak, to było wspaniałe spotkanie! Było dużo śmiechu i zabawy. Rodziny razem jadły. Grano w gry. Razem robiono porządki. Wspólnie pieczono kukurydzą — co najmniej sto kolb!

Wieczorem podczas powrotu do domu senna Kaja spokojnie siedziała na tylnym siedzeniu. Nagle spojrzała

na tatę swoimi jasnymi oczami i klepnęła go po ramieniu.

— Tato, czy w niebie będzie takie miejsce do zabawy jak dzisiaj? — zapytała. — Jeśli tak, to chcę być tam na zawsze!

— Niebo będzie lepszym miejscem, bo Jezus będzie tam z nami na zawsze! — odpowiedział radośnie tato.

Zadanie

Przeczytaj uważnie 21. rozdział Księgi Apokalipsy, a następnie powiedz, dlaczego warto żyć w niebie. 🌈

[Autorka czytańek Linda Mei Lin Koh jest dyrektorem Departamentu Dzieci w Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego].